

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Sadowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Tomasz Przesławski

SSN Maria Szczepaniec

w sprawie z protestu A. D.

przeciwko ważności wyborów do Parlamentu Europejskiego zarządzonych na dzień 9 czerwca 2024 r.,

przy udziale Prokuratora Generalnego oraz Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 4 lipca 2024 r.,

pozostawia protest bez dalszego biegu.

Tomasz Przesławski Mirosław Sadowski Maria Szczepaniec

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 17 czerwca 2024 r. (data stempla pocztowego) A. D. (dalej: „wnoszący protest”) wniósł protest wyborczy przeciwko wyborom do Parlamentu Europejskiego, zarządzonych na dzień 9 czerwca 2024 r.

Wnoszący protest wskazał, iż na karcie do głosowania postawił znak X przy dwóch nazwiskach kandydatów, co powinno skutkować oddaniem głosu nieważnego, zaś zgodnie z opublikowanymi wynikami wyborów dla obwodowej

komisji wyborczej wnoszącego protest, liczba głosów nieważnych wynosiła 0. Na tej podstawie wnoszący protest podniósł, iż opublikowany wynik głosowania jest niezgodny ze stanem faktycznym.

Stanowisko w niniejszej sprawie, pismem z dnia 27 czerwca 2024 r. złożył Prokurator Generalny wyrażając pogląd, iż wniesiony protest należy pozostawić bez dalszego biegu. Państwowa Komisja Wyborcza, pismem z dnia 1 lipca 2024 r. również wyraziła tożsame stanowisko, dodając iż w przypadku rozpoznania protestu przez Sąd Najwyższy, winien zostać uznany za bezzasadny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Protest należało pozostawić bez dalszego biegu, z uwagi na to, że nie spełniał on wymogów formalnych pisma procesowego.

Zgodnie z art. 336 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 2408, dalej: „k.wyb.”) do protestów wyborczych i postępowania w sprawie stwierdzenia ważności wyborów do Parlamentu Europejskiego stosuje się odpowiednio przepisy art. 241-246 k.wyb. Oznacza to, że Sąd Najwyższy rozpoznaje protesty przeciwko ważności wyborów do Parlamentu Europejskiego w postępowaniu nieprocesowym (art. 242 § 1 k.wyb.).

Wobec powyższego w postępowaniu tym zastosowanie znajduje m.in. art. 511 § 1 k.p.c., zgodnie z którym wniosek o wszczęcie postępowania, powinien czynić zadość przepisom o pozwie. Regulujący te kwestie art. 187 § 1 k.p.c. stanowi zaś, że pozew powinien czynić zadość warunkom pisma procesowego. Warunki te określone zostały w art. 126 k.p.c., zgodnie z którym każde pismo procesowe powinno zawierać: oznaczenie sądu, do którego pismo jest skierowane; imiona i nazwiska lub nazwy stron, ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników; oznaczenie rodzaju pisma; osnovę wniosku lub oświadczenia; w przypadku gdy jest to konieczne do rozstrzygnięcia co do wniosku lub oświadczenia – wskazanie faktów, na których strona opiera swój wniosek lub oświadczenia, oraz wskazanie dowodu na wykazanie każdego z tych faktów; podpis strony albo jej przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika; wymienienie załączników (§ 1). Ponadto, gdy pismo procesowe jest pierwszym pismem

w sprawie powinno zawierać m.in. oznaczenie miejsca zamieszkania lub siedziby i adresy stron, oznaczenie miejsca i zamieszkania lub siedziby i adresy przedstawicieli ustawowych i pełnomocników stron oraz numer Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL) lub numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnoszącego pismo (§ 2). Niespełnienie przez podmiot wnoszący protest wymogów formalnych, skutkuje pozostawieniem protestu bez dalszego biegu (art. 243 § 1 k.wyb. w zw. z art. 336 k.wyb.).

Wnoszący protest nie podał swojego numeru PESEL. Biorąc pod uwagę powyższe, stanowi to nieusuwalny brak formalny, który wiąże się z koniecznością pozostawienia protestu bez dalszego biegu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 24 sierpnia 2023 r., I NSW 11/23).

Jak przyjął Sąd Najwyższy w uchwale siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 25 października 2023 r. (I NZP 8/23) – „[w] postępowaniach zainicjowanych protestami przeciwko ważności wyborów: do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz do Parlamentu Europejskiego w Rzeczypospolitej Polskiej, o których mowa w ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (tekst jedn. Dz.U. 2022, poz. 1277, ze zm.), a także w postępowaniu zainicjowanym protestem przeciwko ważności referendum, o którym mowa w ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o referendum ogólnokrajowym (tekst jedn. Dz.U. 2020, poz. 851, ze zm.), nie mają zastosowania przepisy art. 130 § 1-2 oraz art. 130^{1a} § 1-3 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1550, ze zm.)”. Oznacza to, że Sąd Najwyższy nie miał obowiązku wezwania wnoszącego protest do uzupełnienia powyższego braku formalnego.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 243 § 1 k.wyb. w zw. z art. 336 k.wyb., orzekł jak w sentencji.

Tomasz Przesławski Mirosław Sadowski Maria Szczepaniec

[SOP]

[ms]

